І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: 'Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 40. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 3-го БЕРЕЗНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 3, 1966 No. 40. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 2-го березня 1966 р.

В АМЕРИЦІ

КОНҐРЕС ПРИЗНАВ $4.8 БІЛЬЙОНА НА ВІЙНУ У В'ЄТНАМІ. Сенат 1-го березня більшістю 93-ох до 2-ох голосів схвалив той законопроєкт, який Палата Репрезентантів прийняла більшістю 392-ох до 4-ох голосів. Перед голосуванням Сенат відкинув поправку сенатора демократа Вейна Морса з Ореґону про те, щоб уневажнити так звану Тонкінську резолюцію з 1964-го року, згідно з якою Президент ЗДА має повновласть вжити всіх засобів, щоб протиставитися комуністичній аґресії у Південному В'єтнамі. Президент Джансон уважає, що пройняття величезною більшістю в обидвох Палатах Конґресу урядового законопроєкту є висловом повного довір'я до урядової політики в справі В'єтнаму.

ПРЕЗИДЕНТ ПРОПОНУЄ ЗОРГАНІЗУВАТИ В СТОЛИЦІ ЦЕНТР ВІДВІДУВАЧІВ, які прибувають до Вашинґтону не тільки на те, щоб дещо побачити, але і щоб дечому навчитися. Президент пригадав, що в 1960-му році столицю відвідали 15,400,000 туристів, а в 1967-му році до неї мають прибути 24,000,000 відвідувачів. До Конґресу вже внесено законопроєкт про організацію Центру Відвідувачів, бо до Вашинґтону прибувають люди не тільки з кожного американського стейту, але і з-за кордону. Центр мав би допомагати туристам, які прибувають до столиці.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ЗАКЛИКАЄ ДО ПОЖЕРТВ НА АМЕРИКАНСЬКИЙ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ. Заклик Президента започаткував збірку пожертв на АЧХрест, яка щороку відбувається в березні. Президент сказав, що кожної мінути у В'єтнамі АЧХрест рятує життя вояків, кормить голодних дітей та допомагає втікачам від комуністів. Також кожної мінути в Америці Червоний Хрест допомагає людям в їхніх особистих трагедіях. „Червоний Хрест ніколи не припиняє допомагати, казав Президент, — тому і ми ніколи не забуваймо про нього, складаймо грошові пожертви на АЧХ і допомагаймо йому особисто, коли він нашої допомоги потребуватиме".

УРЯД ВИМАГАЄ, ЩОБ КОЖНИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ПРОМИСЛОВЕЦЬ ЗБІЛЬШУВАВ ЕКСПОРТ тих товарів, які він продукує. Про цю справу доповідав асистент секретаря торгівлі Александер Б. Травбрідж на конференції 1,000 бізнесменів в Шикаґо. Травбрідж казав, що американські продуценти замало дбають про те, щоб експортувати свої товари, хоч цього року є добрі експортові можливості. Представник Департаменту Торгівлі вказував на те, що німецькі промисловці щороку стараються вивезти за кордон від 35 до 40 відсотків своєї продукції. Департамент Торгівлі дасть американським промисловцям всяку можливу допомогу при експорті товарів.

СЕНАТСЬКА ФІНАНСОВА КОМІСІЯ СХВАЛИЛА ОДНОГОЛОСНО ПОДАТКОВИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ, згідно з яким прибуткові податки будуть так збільшені, що впродовж 15-ох місяців федеральна скарбниця дістане більше податків на 6 більйонів долярів. Комісія прийняла єдину поправку про те, що не вільно відтягати від оподаткованої суми тих витрат, які зроблено на рекляму в партійних видавництвах. Цей податковий законопроєкт прийняла Палата Репрезентантів 23-го лютого, а Сенатська Комісія всіма 15-ма голосами відослала його до Сенату.

У СВІТІ

В ПАНАМА СІТІ ПОЧАЛАСЬ НАРАДА В СПРАВІ НОВОГО СТАТУТУ ОРГАНІЗАЦІЇ АМЕРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ (ОАС). Головною темою наради є пропозиція ЗДА встановити генеральну асамблею цих держав на зразок Об'єднаних Націй, щоб ця асамблея відбувала кожного року збори в окремих радах: економічній, культурній і соціяльно-економічній. Нарада повинна закінчитись із кінцем березня, щоб представити свої постанови для ратифікації Міжамериканській Конференції, що відбудеться пізніше в Буенос Айресі.

ПЕРШИЙ ВІД СОРОКА РОКІВ ВИБРАНИЙ СВОБІДНИМИ ВИБОРАМИ ПРЕЗИДЕНТ ДОМІНІКАНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ ХУАН БОШ заатакував у радієвій промові теперішнього президента Гектора Гарсію Годоя і його уряд за те, що вони знищують можливости вільних виборів. Бош, що його позбавили уряду в 1963 революційні військовики, заявив, що майбутній домініканський уряд, що його покличуть вибори в червні цього року, не матиме змоги діяти, бо в країні запанували хаотичні відносини. Бош критикував Гарсію Годоя за те, що він прийняв до свого кабінету генерала Ясінту Мартінеца Арану і генерала Хуана де лос Сантоса Сеспедеса, які були видалені з країни ще в січні, але не покинули Домініканської республіки.

НІМЦІ НАМАГАЮТЬСЯ РІЗНИМИ ХЕМІКАЛІЯМИ ЗГУСТИТИ І ЗАТОПИТИ НАФТУ, яка випливає з затопленого норвезького корабля на Північному Морю. Норвезький корабель „Анна Мільфред Бровінґ" потонув наслідком удару з британською моторівкою недалеко від острова Гельґолянд, що являється вакаційним ресортом. Побоюються, що нафта, яка витікає з 35-тоннового корабля, залие побережжя цього ресорту. Три кораблі із хемікаліями виїхали на море, щоб запобігти дальшому „наступові" нафти. Завдання хемікаліїв надати нафті більшої ваги, щоб вона могла потонути в морі і не розпливалась по поверхні води.

НОВИЙ КАБІНЕТ МІНІСТРІВ СИРІЇ ПОПОВНИВСЯ КОМУНІСТАМИ. На двадцять один члена кабінету дев'ять — це ліві екстремісти з партії Баат. Офіційно комуністична партія в Сирії не існує і тому комуністи в уряді не виступають під назвою комуністів. Новий уряд прем'єра Юссефа Заїїна хоче нав'язати зв'язки з соціялістичними країнами і гостро осуджує попередній, повалений минулої середи режим, називаючи його реакційним. Загально вважається, що Сирія має тепер уряд так званого людового фронту. Комуністи мають підтримку в новому шефі ґенерального штабу ген. Агмеді Свейдані.

СХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ВИМАГАЄ МІСЦЯ В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ. Західньо-німецькі урядові чинники назвали цю вимогу звичайною пропаґандою, бо на ділі Східня Німеччина не існує, як окрема держава. Прохання про прийняття Східньої Німеччини до Об'єднаних Націй підписав голова Державної Ради Східньо - німецької Демократичної Республіки у східньому Берліні Вальтер Ульбрих. Щоб бути прийнятою до Об'єднаних Націй, Східня Німеччина мусить дістати поперття від 15-членної Ради Безпеки, що мала б зарекомендувати справу прийняття Генеральній Асамблеї для ратифікації.

Президент Джансон предкладає Конґресові широку програму опіки над здоров'ям і шкільництвом

Вашинґтон. — Президент Джансон 1-го березня переслав Конґресові далекосяглу програму поліпшити стан здоров'я американських громадян та поширити урядову допомогу шкільництву. Коли Конґрес схвалить ці урядові проєкти, то з них скористають всі верстви американського населення, починаючи від дітей у передшкільному віці і кінчаючи на алькоголіках та від початкових шкіл аж до студентів коледжів і немічних старців. Але в цій широкій програмі допомоги всім потребуючим і шкільництву є і два обмеження в порівнянні з теперішнім станом: Президент пропонує драстично зменшити федеральну допомогу в ділянці видавання школам молока та інших харчів на другі сніданки в школах та зменшити урядову допомогу школам в тих районах, де є більше число дітей федеральних працівників та військовиків. Сподіваються, що ті два пункти урядової програми викличуть гарячу дискусію в Конґресі. Президент підкреслив у своєму зверненні до Конґресу такі дві справи: 1) Треба подбати про добре здоров'я всіх громадян, використовуючи всі можливості, які дає ця багата країна; 2) ЗДА повинні старатися про те, щоб кожна американська дитина могла користати з освіти, яку можуть дати школи всіх ступнів і всіх родів. Президент зазначив, що його програма в ділянці опіки над шкільництвом у фінансовому році, який починається 1-го липня 1966-го року, коштувати має — $4 670-000 000, на один більйон більше, як в цьому фінансовому році, який закінчиться 30-го червня 1966 року. Згідно з урядовою програмою треба подбати про модернізацію шпиталів в міських районах, які такого поліпшення шпиталів потребують. В першому фінансовому році на цю ціль плянується видати тільки $5 000-000, але в буджеті на 1968-ий рік Уряд має ґарантувати за позички на модернізацію шпиталів на суму — $975-000 000. В новій програмі передбачена урядова допомога на вишкіл санітарного персоналу, брак якого вже тепер дуже відчувається. В урядовій програмі говориться і про федеральну допомогу школам.

Плянують змінити статут Організації Американських Держав

Панама, Зона Панамського Каналу. — Представники Організації Американських Держав нараджуються над тим, щоб змінити статут цієї організації, який є перестарілий, бо походить із 1948 року. Від того часу багато змінилося в країнах Західньої Півкулі: комуністична революція на Кубі, засновано Союз для Поступу, ЗДА мусіли минулого року інтервеніювати в Домініканській Республіці. Крім цього настали ще й інші економічні та політичні зміни, яких не узгляднює старий статут ОАД. Але не так воно легко змінити чартер ОАД. ЗДА хотіли б, щоб більші повновласті мала Рада ОАД, яка повинна б бути тим для держав Західньої Півкулі, чим для Організації Об'єднаних Націй є Рада Безпеки, яка діє постійно. Але держави Латинської Америки, за вийнятком Бразилії та деяких країн Середущої Америки, більше заінтересовані економічними проблемами, як збірною акцією проти комунізму або загрозою від нього. Однобічна інтервенція ЗДА в Домініканській Республіці в квітні минулого року настрашила численні держави Латинської Америки, які бояться панування „Колоса з Півночі". Коли б змінили чартер ОАД, то цю зміну мусів би ратифікувати Конґрес ЗДА та парляменти інших латинських держав.

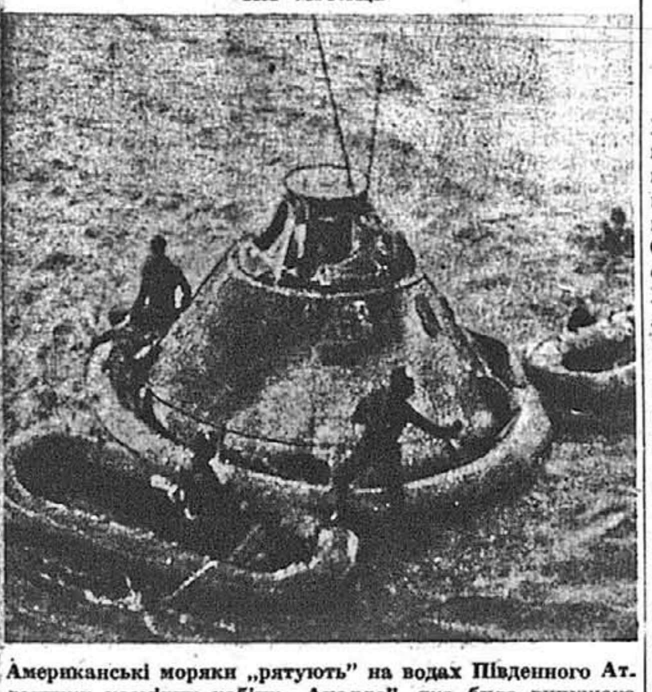
Президент Джансон знову пропонує мирові переговори в справі В'єтнаму

Вашинґтон. — Президент Джансон у вівторок 1-го березня знову повторив свою пропозицію переговорів для замирення у В'єтнамі, обіцяючи основну американську допомогу для відбудови не тільки Південного, але і Північного В'єтнаму. Свою мирову пропозицію президент Джансон повторив під час промови в Білому Домі з нагоди відзначування 5-ої річниці існування Корпусу Миру. Президент згадав, що можуть бути такі, які не бажають собі миру, які вважають війну у В'єтнамі за один із багатьох своїх заходів у намаганні підкорити собі світ. Таких президент Джансон перестеріг, щоб вони не вважали американських заходів для замирення за слабість. Тим часом у самому В'єтнамі в багатьох місцях продовжувалися запеклі бої між частинами американських і південно - в'єтнамських військ з комуністичними партизанами та реґулярними північно-в'єтнамськими військовими з'єднаннями. В одному місці в околиці Дананґ недалеко північно - в'єтнамського кордону, з'єднання американської піхоти оточили більші сили комуністів, убивши досі понад 100 партизанів.

В Нюарку відбувся панель УККА

Нюарк. (М. Ч.) — В неділю, 27-го лютого тут в приміщенні Українського Народного Дому (давніше Українська Централя), відбувся панель заходом УККА Відділ Нюарк і околиця, на тему „Український Конґресовий Комітет як речник української справи в Америці". Чотирьох панелістів виступило в дискусії. Д-р М. Стахів і ред. М. Дольницький насвітлювали проблеми із точки погляду позитивних прикмет і осягів УККА за час його існування як речника української національної групи в ЗДА. Інж. А. Гудовський і д-р Р. Борковський з другої ж сторони насвітлювали недоліки і недотягнення в роботі УККА. В дискусії порушено цілий ряд питань, як на приклад побудови УККА, його статуту, становища в громаді братських організацій, питання т. зв. десяти точок і становища УККА до контактів з висланниками большевицького режиму, відношення УККА до Національної Ради і до Українського Патріярхату, та й питання балансу політичних поглядів у рямах Українського Конґресового Комітету. Модератором дискусії був д-р М. Чировський, і вона проходила в такому порядкові: перше, поодинокі дискутанти представили свої погляди у короткому вступному експозе, а згодом вони обмінювалися думками, себе навзаєм доповнюючи або виправляючи. Наприкінці кожний панеліст зробив своє заключне слово. Д-р О. Андрушків, сот. Ю. Кононів, д-р С. Ворох, пані Т. Кульчицька й інж. М. Семанишин мали запити зі залі до поодиноких панелістів.

КОСМІЧНА КАБІНА, В ЯКІЙ ЛЮДИНА ПОЛЕТИТЬ НА МІСЯЦЬ

Американські моряки „рятують" на водах Південного Атлантику космічну кабіну „Аполло", яка була випущена минулого тижня з Кейп Кенеді для пробного лету на висоту 300 миль. У такій кабіні плянується висилка першої американської експедиції на Місяць ще перед закінченням теперішнього десятиріччя. У зв'язку зі совєтським повідомленням про „зустріч" совєтської осмічної ракети „Венери" з планетою Венерою інформують, що ЗДА не плянують тепер подібних космічних дослідів, зосереджуючи свою увагу на підготові висадки людини на Місяць. Одна американська космічна ракета ще буде випущена цього року в околицю Венери, але не на саму цю планету.

Большевики кажуть, що їхня космічна ракета залетіла на Венеру, інші сумніваються

Москва. — У вівторок, 1-го березня, совєтська пресова аґенція ТАСС тріюмфально повідомила, що совєтська космічна ракета „Венера 3" залетіла на плянету Венеру та, впавши на неї, завезла там совєтський герб — серп і молот. Англійська космічна обсерваторія, яка „на власну руку" перехопила недавно пересилані „м'яко" висадженими на Місяць совєтськими інструментами телевізійні фотосвітлини тієї плянети, висловлюють сумнів щодо правдивости совєтського повідомлення. Справа в тому, що всяка радіова комунікація з „Венерою 3" була перервана на деякий час перед ударом тієї ракети з Венерою. Якщоб совєтське повідомлення відповідало правді, то „Венера 3" була б першим фізичним контактом між Землею і Венерою. Американці в 1962-му році були вислали в напрямі Венери свою ракету „Марінер 2", але не на саму Венеру, тільки в її сферу. З одержаних тоді радієвих інформацій світ довідався, що температура на Венері виносить 800 ступнів Фаренгайта, що ставить в сумнів можливість життя на тій плянеті. Цю висоту температури мала потвердити й совєтська „Венера 3". ТАСС рівночасно повідомив, що друга совєтська ракета, „Венера 2", також долетіла до Венери, але зблизилася до неї тільки на 15,000 миль і, оминувши її, полетіла в орбіту Сонця. Американський „Марінер 2" в 1962-му році пролетів біля Венери на віддалі 22,000 миль. Факт, що радієвий контакт з „Венерою 3" був перерваний, американські науковці вияснюють ще також можливістю, що Венера має свою атмосферу, яка могла цей контакт перервати. Не мавши точніших даних про ввесь процес висилки совєтської ракети на Венеру, науковці в ЗДА й Англії висловлюють побоювання, що та совєтська ракета могла завезти на Венеру бактерії, що в майбутньому може утруднити або й унеможливити досліди над можливістю власного життя на тій плянеті.

ПРОГНАЛИ СОВЄТСЬКИХ ДОРАДНИКІВ З ҐАНИ

АККРА. — Одинадцять, а може і більше сов'єтських урядовців згинули підчас перевороту в Ґані згідно із повідомленнями, що прийшли дипломатичними шляхами. Новий уряд Ґани видалив також 130 совєтських технічних дорадників разом з їхніми рідними. Ті, які згинули, були вбиті недалеко від президентського дому, де концентрувалась боротьба. Совєтські технічні працівники, що їх видалив новий уряд, це частина контингенту 1.000 технічних дорадників що їх запросив був до Ґани повалений уряд Нкрумага. Частина прогнаних совєтських працівників покинула Ґану на двох літаках типу Ільюшин - 18. Інші мусять покинути Ґану в найкоротшому часі. Між убитими є два поліцисти, які вишколювали вояків для прибічної ґвардії Нкрумага. Вони загинули у бункрі, що експлодував. Загинув теж пілот ґелікоптера. Новий уряд замкнув ґанське летовище для совєтських і китайських літаків. Повідомляють, що китайці, які перебувають у Ґані, зібрались в будинку китайської амбасади із всім своїм багажем. Китайський корабель стоїть на Темі, двадцять миль від столиці, готовий забрати китайську місію із Ґани. Генерал Анкраг, що очолює семиособову Раду Національного Визволення, заявив, що заборона причалювати совєтським літакам є наслідком того, що совєтський літак вивіз Нкрумага на передодні перевороту з Ґани. Для західніх спостерігачів ясно, що Ґана під новим урядом хоче визволитись від опіки комуністичних країн. Совєтські поліційні і технічні дорадники були призначені на працю у тридцяти різних проєктах. Совєтський Союз приділив Ґані 90 мільйонів долярів позички. Китайці також вложили свої капітали в Ґані у висоті 42 мільйонів долярів. Західні держави інвестували там всього 30 мільйонів долярів. Речник нового уряду офіційно заявив, що Ґана не бажає зривати дипломатичних зв'язків з ніякою державою, в тому також із Совєтським Союзом і Китаєм. Новий уряд одначе був заскочений прийняттям, що його дали позбавленому влади президентові Нкрумагові у комуністичних столицях Москві і Пейпінґу. Ґенерал Анкраг заперечив буцімто переворот у Ґані був інспірований з-за кордону.

Громада в Балтиморі вшанувала Верховного Архиєпископа і Кардинала Йосифа святочною академією

Балтимор, Мд. (ЯШ) — Місцева Українська Громада вшанувала Первоієрарха Української Католицької Церкви, її Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого, святочною академією, яка відбулася тут в залі ІВКА минулої неділі, 27-го лютого. Академію влаштував створений з ініціятиви місцевого Відділу Крайового Комітету за створення Київсько - Галицького Патріярхату окремий Громадський Комітет з участю всіх місцевих українських установ та організацій. На програму академії, яку коротким словом відкрив проф. Петро Войтович, склались виступи мішаного хору ООЧСУ під диригентурою п. Ів. Сенюти, Жіночого Хору під проводом д-ра Д. Корбутяка, хореографічне виконання „Молитви" — в музичному оформленні Галі Мудрої — дітьми місцевих українських шкіл під проводом Володимири Войтович, фортепіянове сольо Ліліяни Шав'як, сопранове сольо Ірини Яворської при фортепіяновому супроводі Лідії Шав'як, декламації Юрка Яцлавова та Галини Стельмах і Уляни Стельмах. Святочне слово виголосив темпераментно д-р Роман Осінчук з Ню Йорку, який недавно був на відвідинах у Римі. Академію закінчено співом українського національного гимну, а ввесь прибуток з цієї імпрези призначено на Український Католицький Університет в Римі. Сцену під час концерту прикрашував на 9 стіп великий портрет Верховного Архиєпископа у виконанні Богданни Барис. Академія, в якій взяло участь кругло 350 осіб, була одною з найбільш багатолюдних імпрез у цьому місті.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВИКЛАДИ УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Ню Йорк. — Історично-Філологічний факультет Університету Українознавства при НТШ, влаштовує чергові виклади в суботу, 5-го березня в годині 3-тій, в залі НТШ, 302-304 Вест 13 вулиця в Ню Йорку. Лекції читатимуть: проф. І. Губаржевський „Історична література" („Повчання Володимира Мономаха дітям", „Руська Правда") професор М. Величковський „Економіка України" і проф. д-р К. Кисілевський „Лексика української мови". Підчас викладів секретаріят У. У. прийматиме дальші зголошення студентів (-ок) на біжучий семестр.

ПОЕТИЧНИЙ ВЕЧІР В ТОРОНТОНСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Торонто. — У великій залі Торонтонського Університету відбувся в суботу, 26-го лютого літературний вечір, що його спонзорував Український Студентський Клюб при цій високій школі. На цьому вечорі свої поезії читали поети Нюйоркської Групи, а саме Богдан Рубчак, Патриція Килина й Юрій Тарнавський. Вступне слово на тему літературних традицій і новаторства виголосив голова Об'єднання Українських Письменників „Слово" проф. Григорій Костюк. Вечір мав великий успіх у публіки, в більшості студентської, як теж приніс добру славу українській поезії між чужими студентами. Відкрив цей вечір голова Студентського Клюбу Ігор Бардин, а проводила ним докторантка Наталія Скочиляс.

ДОПОВІДЬ У „ЗАРЕВІ" В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Інж. Любомир Калинич виголосить в неділю, 6-го березня в програмі циклю Академічних Вечорів Академічного Товариства „Зарево" в залі Українського Інституту Америки в Ню Йорку при вул. Іст 79-ій ч. 2 доповідь про архітектуру, скульптуру і образотворче мистецтво деяких мистецьких осередків в Европі, а саме Мадріду, Ля Ґранхи, Авілі, Сеґовії, Люрду і Фльоренції, що їх доповідач відвідав. Доповідь ілюструватиме він світлинами і вона почнеться о год. 6-ій увечорі.

ДОПОВІДЬ ПРО ЛІТЕРАТУРУ 1965 В „КОЗУБІ"

Торонто. — В неділю, 27-го лютого відбулась у „Козубі" в Торонто, в залі Українського Народного Дому доповідь голови Об'єднання Українських Письменників „Слово" проф. Григорія Костюка на тему: „Українська еміграційна література в 1965 році". Доповідач дав критичний огляд вісімнадцяти прозових творів українських письменників еміграції, виданих окремими книгами в 1965 році.

ІНЖ. Т. ПІНЬКОВСЬКИЙ ДОПОВІДАТИМЕ В Л. М. КЛЮБІ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — В найближчу п'ятницю, 4-го березня, тут у Літературно-Мистецькому Клюбі при 2-ій евню відбудеться доповідь інж. Т. Піньковського про архітектурні і мистецькі пам'ятки в европейських країнах. Доповідь буде ілюстрована численними проглядками. Початок, як звичайно, о год. 8-ій ввечері.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ЯК НЕ КРУТИ, ЯК НЕ ВЕРТИ...

У Чернігові є фабрика синтетичного волокна. На ній працює багато хлопців і дівчат із середньою освітою. Коли вони просять характеристики, щоб вступити в інститути, то їм відповідають:

— А яку спеціяльність хочете мати? Ага, педагогом... А вам географом хочеться бути? Добре, добре. Але характеристики ми вам не дамо.

Коли ми, — пише Ніна Теменюк, — вступили до вечірнього інституту, то також не так сталося, як гадалося. Нам рішуче наказали виходити на другу зміну, і в ті дні, коли в інституті лекції.

Начальниця перемонтувального цеху Тетяна Одінцева заявила: „Як не крути, студентам нічого іншого не залишається, як пропускати лекції". („Молодь України")

БЕЗ МОСКВИ — ЗАСЬ!...

Щоб вступити до Спілки композиторів, треба „затвердження Секретаріяту Спілки композиторів СССР", тобто Москви, — довідуємося з статті „Недосяжний Олімп" у „Молоді України" з 19-го січня.

Інженер Г. Лебідь та літературний працівник В. Пугач у цьому часописі запитують: — „Невже Спілка композиторів України, республіки з населенням 45 мільйонів, сама неспроможна вирішити питання про приймання членів цієї організації?"...

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Страх перед інфляцією

Від років пересічний заробіток американського громадяника постійно підвищується і це збільшення платень напевно викликає в ньому почуття вдоволення. Але в той самий час цей громадянин мусить під час своїх закупів платити щораз вищі ціни за товари, тут він починає нарікати. Підвищення заробітної платні і зростання цін — це звичайне явище. Вже в останніх кільканадцятьох роках, згідно з ухвалою Конгресу, найнижчу заробітню платню підвищено з 50 центів на годину до $1.25, а тепер робітничі юнії поставили вимогу цю найнижчу платню піднести до $1.60. Ясно, що за таким підвищенням платні мусіли зростати ціни, а вслід за цим і кошти прожитку.

Підвищення платень означає, що громадяни мають на руках більші суми грошей, що в наслідку приносить зменшення купівельної здібности доляра. Кожний із власного досвіду знає, що ця здібність доляра з кожним роком спадає, отже спадає й валютний курс доляра. В купівельній силі грошей зацікавлені і держава, і промислові чинники, і всі громадяни. Головно під час війни держава чутлива на цю силу доляра, бо воєнні кошти зростають, а час несприятливий для підвищення податків. Тож держава радить собі тоді збільшеним випуском грошей, що може загрожувати інфляцією.

Вже в другій світовій війні Уряд ЗДА започаткував політику контролю платень і цін. Тепер в американському уряді є спеціяльна Президентська Рада Економічних Дорадників, головним завданням якої є протидіяння інфляції. Ця Рада опрацьовує рами, в яких можуть бути підвищувані платні і ціни, а щоб не допустити інфляції, після недавнього страйку транспортових працівників в Ню Йорку, президент Джансон гостро осудив новий трудовий договір цих працівників, за яким підвишка платень переступила 3.2%, визначені Президентською радою, як максимальні.

Не зважаючи на оптимістичне ствердження, що ЗДА можуть мати і потрібні для війни гармати і потрібне для населення масло, падіння валютного курсу доляра загрожує інфляцією. Постійний ріст платень і цін — це вже „нормальний" образ американської економіки останніх років. Але цю лінію „вгору" не завжди вдається втримати під контролею. Не лише юнія транспортових робітників в Ню Йорку не притрималась постанов Президентської Ради, але й провідники робітничого світу устами президента Американської Федерації Праці Джорджа Міні заявили, що вони не будуть тих постанов респектувати.

Під час війни державні чинники особливо дбають про купівельну силу грошей і звичайно користають із права змінювати відносні закони. Тож треба сподіватися деяких змін у законах, що вирішують справи контролі ринку, економічної політики та кредитів.

ЗДА стоять у війні. Це не тотальна війна, але все ж таки деякі громадяни сплачують її ціною життя. То ж і всі інші громадяни країни повинні вкласти свою частину самопосвяти в цю війну, яка ведеться за свободу і добробут кожного. Зрозуміння і підтримка господарської політики кожним громадянином може запобігти повній інфляції, що принесла б господарську руїну.

Ми, балакуни

Відомим дотепом про двох наших жінок, які кілька років просиділи у в'язниці в одній келії, а вийшовши на волю, сіли собі на лавчику, щоб „поговорити", можна було б доповнити нашу національну характеристику, з тією різницею, що він стосується, мабуть, менше до жінок, як до чоловіків. Ми — направду балакуни! У приватному житті це ще півбіди, але в громадському балакучість належить до наших найбільших недомагань. Пригадуємо випадок, коли на конвенції Українських Американських Ветеранів один із наших громадян „інформував" вислужених вояків-українців американських збройних сил про боротьбу українських повстанців проти большевиків і німців. Про цю його промову один із слухачів сказав, що українцям, мовляв, не потрібно вогнепальної зброї, бо їхні промови не менш смертоносні, ніж кулі.

Ще яскравішим прикладом нашої балакучости можуть послужити останні наради Крайової Ради Українського Конгресового Комітету Америки. На початку тих нарад була, очевидно, передбачлива пропозиція, щоб час виступу кожного з дискутантів обмежити, але тієї пропозиції не прийнято, і повних два дні виголошувано та відчитувано промови так, що й часу на підготову та схвалення відповідних резолюцій не вистачило.

Або згадаймо наші імпрези. Трапляється, що програма тієї чи іншої імпрези охоплює кілька або кільканадцять мистецьких точок, але вони всі разом не тривають так довго, як „святочне слово" промовця.

На цю справу вже не раз і не два зверталось увагу, але балакучість занадто закоренилась серед нас, щоб так легко можна було її вкоротити. Саме тепер ми в „сезоні" громадської активности, в місяці березні відзначаємо роковини Шевченка, опісля заповідаються конвенції, з'їзди тощо. Обмежуймо свої промови, бо навіть у найдовшій ми ніколи не вичерпаємо всієї проблематики, а як же часто навіть направду важливі справи й проблеми топляться в океані слів.

Стипендії УНСоюзу

Три роки існує при Українському Народному Союзі окрема Стипендійна Комісія, яка кожного року рекомендує Головному Урядові приділення трьох стипендій в сумі 1.000, 600 і 400 долярів. Стипендії признається студентам, що є членами УНСоюзу, мають добрий поступ у науці і направду потребують фінансової допомоги в їхніх студіях. Першенство мають студенти, які вивчають дисципліни, зв'язані з українознавством, виявляють відповідну активність в нашому громадському житті, будучи членами молодечих чи студентських організацій, і дають надії стати корисними, діяльними членами українських громад у ЗДА чи Канаді. Речинець для подань на стипендії закінчується 31-го березня, отже залишається оце тільки місяць часу. Подання треба вносити на відповідних формулярах, що їх можна одержати в Головній Канцелярії УНСоюзу безпосередньо чи за посередництвом секретаря Відділу УНС.

Признання стипендії УНСоюзу для студента є не тільки реальною матеріяльною допомогою в його студіях, але й вирізненням цього студента між усіми іншими як надійного майбутнього лідера в нашій громаді. Така стипендія може стати важливою подією в житті студента і до певної міри перерішити його долю. Своєю фінансовою і моральною вартістю вона заслуговує на те, щоб старатися її одержати.

КОМПРОМІТУЮЧА ПРОГРАМА КПСС

„У найближче десятиріччя (1961-1970 роки) СССР, створюючи матеріяльно - технічну базу комунізму, перевищить... ЗДА у виробництві продукції на душу населення; значно підвищиться матеріяльний добробут і культурно - технічний рівень трудящих; всі колгоспи і радгоспи перетворяться на високопродуктивні і високоприбуткові господарства..."

Такі обіцянки зроблено совєтському громадянинові у програмі КПСС, прийнятій 21-им її з'їздом.

Як же виглядає виконання цих обіцянок через п'ять років після їх проголошення, у 1966 році?

Можна це обсервувати на прикладі України, що є одним із головних чинників, від яких здійснення цих обіцянок залежить. Нас інтересує передусім „матеріяльний добробут населення". А добробут — це в першу чергу достатня кількість продуктів харчування.

1-2-го лютого ц. р. відбулась у Києві республіканська нарада працівників сільського господарства України, що мала зробити підсумки 1965 року та обговорити завдання на 1966 рік.

З доповіддю на цій нараді виступив голова Ради Міністрів УССР Щербицький. Він повідомив, що у 1965 році Україна мала гуртовий збір зерна у висоті 31.5 млн. тонн, в тому числі пшениці 15.6 млн. тонн, виробила 10.3 млн. тонн молока та 1.7 млн. тонн м'яса. З цього продано державі 10.3 млн. тонн зерна (в тому числі 6.8 млн. тонн пшениці) та 41 млн. тонн цукрових буряків.

Щоб зрозуміти докладніше, чи означають ці цифри успіх чи невдачу, треба їх порівняти з цифрами попередніх років, зокрема із 1964 роком. Але наперед одне вияснення: з перерахунку на тонни (1 тонна становить 62.5 пуда) Україна у 1965 р. виробила 1,968,750,000 пудів зерна, а тому числі 975 млн. пудів пшениці, з чого продала державі 643,750,000 пудів зерна, в тому числі 425 млн. пудів пшениці.

Продукція зерна в Україні у поодиноких роках семирічки була така (дані беремо із статистичних повідомлень, опублікованих у совєтській пресі):

1959	1.7	млрд. пудів
1960	1.63	" "
1961	2.1	" "
1962	2.018	" "
1963	1.7-1.8	" "
1964	2.0	" "
1965	1.97	" "

Хоч на початку семирічки було поставлено завдання довести виробництво зерна до 2,3-2.5 млрд. пудів за роки семирічки, воно майже не збільшилось і в загальному не перейшло 2 млрд. пудів.

Тому можна сміливо сказати, що матеріяльний стан населення за цих перших 5 років десятиріччя, зокрема забезпечення його продуктами харчування, не тільки не покращало, але, беручи до уваги постійний натуральний приріст населення, навіть погіршало. Досить пригадати, що вже кілька років СССР купує великі кількості пшениці в Америці, Аргентині, Канаді і Австралії; що минулого року для відзначення роковин „жовтневої революції" Президія Верховного Совєту СССР видала спеціяльний указ, на основі якого відпущено по 2 кілограми білої муки на душу населення.

Які ж вигляди на наступне п'ятиріччя?

На згаданій нараді у Києві той же Щербицький сказав, що у 1966 р. Україна має виробити 32 млн. тонн зерна, тобто 2 млрд. пудів („Радянська Україна" з 2 лютого). Значить, у 6-му році 10-річного періоду, про який сказано в програмі КПСС, також не буде значного прогресу у продукції зерна. Не буде він великий і в наступних 4-ох роках. І тому вигляди на поліпшення „матеріяльного добробуту" трудящих не рожеві.

Підтверджують це також цифри виробництва зерна для цілого СССР, який у 1962 р. „закупив" 56.6 млн. тонн зерна, а в 1963-му — тільки 44.8 млн. тонн (коли закупив менше, то й випродукував менше).

Статистичне звідомлення для СССР за 1964 р. не подає цифрових даних про виробництво зерна, а тільки загально стверджує, що „гуртовий збір продуктів землеробства збільшився". Якби він був більший від збору 1963 р., у статистичному звіті напевно подано було б цифри, а так треба прийняти, що збір 1964 року навіть не дорівняв зборові 1962 р. („Радянська Україна" з 30 січня).

Статистичне звідомлення для цілого СССР за 1965 р. подає, що „продукція землеробства (в тому році — абв.) була нижчою, ніж у 1964 р.". Отже, продукція зерна в СССР у 1965 році в порівнянні із 1963 р. знизилась. Очевидно змінилась вона і в порівнянні із 1964 роком.

Не краще і з виробництвом м'яса.

Статистичне звідомлення за 1965 р. подає, що у тому році Україна виробила 1.1 млн. тонн м'яса (без забою колгоспами і населенням), що у порівнянні із 1964 р. становить 127%. Не треба, одначе, забувати, що 1964 року Україна виробила тільки 900,000 тонн м'яса, що у порівнянні із 1963 роком становить тільки 70%. Отже у 1965 р. Україна не виробила м'яса навіть стільки, скільки виробила у 1963 році!

Коли ж взяти до уваги, що у 1962 р. Україна виробила м'яса всього (з усіх ресурсів) 2.3 млн. тонн („Радянська Україна" з 1 лютого ц. р.), то з цього видно, що виробництво його в 1965 р. значно впало у порівнянні з 1962 р.

Статистичне повідомлення за 1965 рік для всього СССР стверджує, що в тому році вироблено 9.6 млн. тонн м'яса, що в порівнянні з 1964 роком становить 116%. Виглядає, нібито був приріст („Рад. Україна" з 3 лютого ц. р.). Але коли зважити, що у 1964 р. в СССР вироблено тільки 80% м'яса, виробленого у 1963 році („Р. У." з 30 січня 1965 р), то виявиться, що виробництво м'яса у СССР у 1965 р. не дорівнювало ще виробництву його у 1963 році!

На згаданій нараді у Києві Щербицький сказав, що у 1966 р. Україна має заготовити 1.8 млн. тонн м'яса. Як це має бути зроблене, коли поголів'я худоби не то не збільшилося, а, мабуть, внаслідок пошести ящура, значно зменшиться?

Сказав також Щербицький, що у 1966 р. Україна має заготовити 7.5 млн. тонн молока. У 1963 році Україна планувала заготовити 8 млн. тонн. Отже, на 1966 рік плян менший, ніж був на 1963-ий рік.

Значить, на всіх головних секторах сільського господарства майже ніякого поступу за п'ять останніх років, а на шостий рік також не плянується поступу. Виходить, обіцянки програми КПСС були фікцією

абв.

ПРОЄКТ ОЧИЩЕННЯ РІК І ПОВІТРЯ

Минулого тижня президент Джансон переслав Конгресові звернення в справі очищення води в ріках та повітря в районах великих міст.

Своє звернення Президент почав висловом д-ра Альберта Швайцера: „Людина не сміє забувати, що вона має здібність передбачати, що може усувати й змінювати деякі обставини, бо інакше вона може довести до знищення життя на землі".

І Президент пригадує, що Америка, найбагатша в світі країна, не сміє думати, що цей закон, про який говорить д-р Швайцер, не відноситься до неї.

Сто років тому Америка мала величезні ліси, широкі ріки з чистою водою та неозорі прерії, які чекали на людську руку, що почала б їх управляти. Тепер кожний американець бачить, що ті природні багатства цієї країни з кожним днем підупадають, нищаться і треба конче щось діяти, щоб припинити їхнє руйнування. Ріки занечищується хемікаліями, що виходять із фабрик, повітря — димом і газами так, що в деяких районах люди нездужають, коли немає вітру.

Президент пригадує, що сучасна могутність Америки не може бути запорукою того, що ця країна назавжди такою залишиться, коли її мешканці нічого не робитимуть, щоб зберегти її природні ресурси.

З історії відомо, як могутні цивілізовані держави заникли тому, що не дбали про збереження своїх природних багатств, які творили їх силу. І ми, заявив президент Джансон, не забезпечені проти таких сумних наслідків, якщо не дбатимемо про те, щоб наша врожайна земля не висснажувалась, щоб вода в наших ріках не занечищувалась, щоб наші ліси безпляново не вирубувались, щоб повітря, яким ми дихаємо, не забруднювалось. Економісти обраховують, що сучасна ґенерація американців внаслідок занечищення повітря та води вже втратила більйони долярів.

Тому не треба жалувати грошей на те, щоб припинити нищення природних ресурсів, бо на довшу мету ці витрати стократ оплатяться.

Президент у своєму зверненні обіцяє американцям чисту воду в ріках, буйні ліси зі стрункими деревами та свіже повітря. Все це має створити здорове й гарне довкілля для життя не тільки сучасної ґенерації американських громадян, але й для майбутніх ґенерацій

Президент знає, що програму, яку він пропонує Конгресові, не можна здійснити протягом не то одного, а навіть п'ятьох років. Однак, треба якнайскорше почати працю в цьому напрямку. 1966-ий рік повинен стати роком початку реалізації великих консерваційних плянів.

Найважливішою частиною в проєктах президента Джансона є очищення рік. В новому бюджеті на 1967-ий рік він пропонує на цю ціль 50,000,000 долярів. Але повне здійснення пляну коштуватиме Федеральному Урядові від 7-ох до 10-ох більйонів дол. Всі витрати на цей плян, отже і стейтових леґіслятур і міських самоуправ, мали б становити коло $30 більйонів.

На очищення повітря Уряд пропонує витратити покищо 7,000,000 дол. Президент обіцяє видати зарядження, щоб федеральні інсталяції не занечищували повітря. Президент просить Конгрес, щоб схвалив більші повновласті для Федерального Уряду в справі контролі чистоти повітря.

Уряд пропонує, щоб Конґрес ухвалив закон про створення цілого ряду національних парків в різних стейтах та над узбережжям океанів.

Президент закінчив своє звернення до Конґресу такими словами:

„Від цієї хвилини почнімо нашу працю так серйозно, щоб майбутні ґенерації, оглядаючись назад, могли казати: 1966-ий рік був роком, коли розпочато консерваційну працю, коли далекозорі люди заходились коло великої справи збереження краси нашої країни".

В ПОКОНО, ДЕ СНІГ РОЗСІВАЄ МАШИНА

Л. і З. на доказ приязні

Сиплеться, стелиться
біла метелиця,
вітром збиває з ніг.
День, наче писанка,
сонцем розписана,
а тут — між горами сніг.

В зелені крузі є
клаптик ілюзії:
створена штучно зима.
Идемо на лещата,
хоч хтось і плеще там,
що снігу зовсім нема.

Мрія засніжена
серце розніжила —
час зупинився намить.
Сиплеться, стелиться
біла метелиця
під сонцесвітлу блакить.

Марта Тарнавська

К. Крупський

УКРАЇНКА ДАЄ ЛЕКЦІЮ КЕРЕНСЬКОМУ

На початку лютого щоденник „Ди Денвер Пост" повідомив, що Александер Керенський, колишній прем'єр-міністер російського тимчасового уряду, а тепер професор історії в Стенфордському університеті, дасть лекцію в місцевому університеті на тему „Творці нових націй". Недавно на полицях книгарень появилася книжка Керенського „Росія і зворотний пункт історії". Американські русофіли подбали про високу рекомендацію для цієї книжки, тож на лекцію очікувало яких 1200 слухачів.

Хоч Керенський має вже 85 років, тримається він не зле. У своїй довгій доповіді колишній прем'єр - міністер говорив тільки про „матушку Росію". З інших народів згадав лише німців, і то для прикладу, мовляв, колись казали, що росіяни — варвари, і тому не диво, що вони допустилися жорстокостей у диктаторській державній системі. Та ми були свідками, — сказав Керенський, — що німці також допустилися не менших жорстокостей".

Росія на протязі її історії, — говорив Керенський, — пережила три великих катастрофи: упадок династії Рюриковичів, і монгольську навалу, а тепер переживає третю катастрофу — комунізм.

Під час лекції студенти збирали по залі писані на картках запити. Однак, старий лектор так розговорився, що годі було його задержати. Проф. Брек, декан історичного факультету, довго стояв біля Керенського з тими картками, врешті таки осмілився і поставив лише два запити, нібито скомпоновані на основі переглянених на картках запитів.

На перший запит — яку, на думку Керенського, політику повинен уряд ЗДА стосувати супроти Совєтського Союзу, старик відповів двома словами: „но камент". На друге питання — яку політику повинен уряд Америки стосувати супроти червоного Китаю, відповів лише одним словом: „рішучу".

Керенський, очевидно, був приготований говорити довше, але вийшло так, що йому перервали: дехто з почесних гостей, що сиділи на сцені, встали і почали плескати. За їхнім прикладом пішла ціла заля, і таким чином лекція автоматично закінчилася.

Наступного дня денверський щоденник „Рокі Моунтейн Ньюз" вмістив кілька світлин зі статтею, з якої читачі довідалися, що Керенський попереднього дня говорив в університеті з невеликим гуртком слухачів Жіночої Асоціяції Бібліотекарів. Стаття кінчалася такими словами: „Ідучи до своєї вісімдесятп'ятки він не без того, щоб по дорозі чогось навчитися. Коли в п'ятницю по обіді патріотично настроєна українка почала засипати його питаннями, він, прижмурюючи око, сказав: Ви знаєте, що з жінкою не випадає говорити інакше".

Очевидно, Керенський не припускав, що серед слухачів згаданої асоціяції була українка, пані С. Галун, яка, між іншим, сказала Керенському, що якби він справді був таким демократом, за якого себе представляє, то не виступав би проти самостійности України та інших поневолених країн російської імперії.

Зрозуміло, що ця несподівано кинена в очі правда збентежила старика, про якого навіть Українська Радянська Енциклопедія пише: „Продовжуючи великодержавну політику російського царизму, Керенський зневажив національні права українського та інших народів Росії". (Том 6, ст. 301).

Як УРЕ розуміє національне право українського народу, це зовсім інша справа, однак ворожість Керенського до поневолюваних народів царської імперії залишається фактом. Те, що Керенський у своїй останній книжці злагіднив тон, мовляв, після революції, треба було навести порядок, а вже тоді полагоджувати справу самостійности народів царської Росії, — є лише хитрунством, за яке в крайнім випадку хапалися всі московські єдинонеділимці.

Приємно відмітити, що пані Галун, яка належить до старшої еміграції, є матір'ю відомої американської письменниці. Тихо, без дискусій, які тепер ведуться в нашій пресі на тему виховання молоді, вона зуміла вщепити своїй доні правдиву любов до України. В усіх бібліотеках Америки та по більших книгарнях, у книжкових каталогах під словом „Україна" можна знайти прізвище письменниці Галун - Блох, яка є донькою пані Галун.

ГОЛОС ЧИТАЧА

У СПРАВІ НОВИХ МОДЕЛІВ АВТ

У „Свободі" з 25 лютого ц. р., на стор. 2-ій написано, що Дженерал Моторс продукує на 1967 р. авта із двома забезпеченевими механізмами. Це вістка наполовину правдива і тільки наполовину інформує читачів. Як один із тих, що слідкують за новинами в автомобільному промислі, хочу ту вістку виправити й доповнити: поперше, не тільки Дженерал Моторс, але й Америкен Моторс заплянували випускати авта на 1967 р. із керівницею (а не кермою), що заломлюється; подруге, гальма із подвійним діянням (гідравлічним та механічним, бо автор не подав їх) ще від випуску 1965 мали Линколн Континентал - Форд та моделі Америкен Моторс.

Філирет Лукіянович

ВИЯСНЕННЯ РЕДАКЦІЇ

Редакція „Свободи" оцим заявляє, що автором статті-допису: „Чи у вас так, як у нас", надрукованому в числі з 19-го лютого ц. р. з деякими критичними заввагами про збори „Рідної Школи" в неназваній в дописі Громаді, не був директор Рідної Школи в тій Громаді.

Іванна Савицька-Мусій

У НАС, У ТОРОНТІ

(Лист до приятельки)

(1)

. . . А як там у Вашому загумінковому Торонті? Чи світите вже електрикою, чи може ще старосвітськими каганцями? Признайся!

Парк — Філядельфія
вересень, 1965 р.

Моя Дорога!

Ти знецінюєш нас. Торонто, це сьогодні більше як півторамільйоново місто, з усіма питоменностями нової, модерної, життям пульсуючої столиці. Не віриш, сідай на „срібного птаха" і за дві години приземлишся на імпонуючому летовищі, збудованому за сорок два мільйони долярів, відкритому в 1964 році. Тут приземлюються щомісяця понад 5 тисяч літаків, мало не з цілого світу, а тисячам туристів стоять до послуг ресторани, крамниці, дев'ятиповерховий гараж, дитячий садок, шпиталь, павільйон канадійського мистецтва з 1 500 експонатами, а для заспокоєння пристрасних темпераментів — люксусова, вигідна в'язниця.

Коли б Ти напостійно до Канади приїхала, признавайся відверто і віддай себе без протестів докладній лікарській перевірці, малому скрінінґові і всім потрібним формальностям. Особиста виказка з датою Твого прибуття згодом Тобі придасться.

З летовища до міста діставатися легко. Туди курсують окремі автобуси, оплата за переїзд $1.30, і Ти за тридцять хвилин у серці Торонта.

Комунікація у місті знаменита. Ясно освітлені, чистенькі й просторі собвеї не завезуть Тебе далеко, зате густа мережа автобусів і трамваїв (16½ центів за квиток) до твоїх послуг щотри хвилини.

Одно лише прошу, — не будь селюшкою, уважай на червоні світла. У нас невільно проходити тоді, коли хочеться, чи тоді, коли немає руху. Світла є на те, щоб їх респектувати, проте пішоходів респектується тут особливо, і, коли вони подають знак рукою, автоводій мусить зупинитися і дати кожному прохід.

Тепер очікуємо відкриття ще однієї собвейної лінії, вздовж головної Комерційної Блюр, що тягтиметься достамінлевим простором з 25-ма зупинками. Вартість будови нової собвейної лінії коло 277 мільйонів. Та це така дрібничка, яку ніхто і не відчує.

Ти була б першою пасажиркою в нових люксусових вагонах підземки, якби приїхала 26 лютого до Торонта. Квиток за 16½ центів дістала б від мене в подарунку. Я не хочу робити тут ніяких натяків на чистоту чи естетику філядельфійських чи нюйоркських підземок. Вони страшні, жалюгідні, паскудні. Робіть щось, ради Бога, з вашими собвеями.

Правда, ми не маємо в Торонті Статуї Свободи, яка привітала б Тебе теплим, свободолюбним подихом, але чи вона така вже від народження Ваша? Статую Свободи подарувала вам Франція. Французи проєктували її, збудували і переслали Вам готову, мов дитячу складанку, що її треба із дрібних частинок скласти. І не треба тут згадувати, скільки вона вичекалась у скринях, поки знайшлось для неї відповідне місце.

Не згадуймо неприємних речей, от хоч би неславної історії нашого замку Каса Лома. Тепер він окраса Торонта, центр заінтересувань туристів

Побудований у 1911 - 1914 роках, коштом двох мільйонів долярів, не враховуючи дорогоцінних меблів, тканин, килимів, образів, стотисячтомової бібліотеки і предметів античної вартости — копія найкращих европейських замків, що її виміряв для себе сер Генрі Пеллат, з бажанням гостити й приймати короновані голови світу.

Та мрії не завжди здійснюються. Обтяжений непосильними податками, які наложило місто, сер Генрі Пеллат попадає у фінансові клопоти і піддається ударові долі. Після його смерти (1930) роздряпано цінності, попродано старанно вишукувані добутки европейської культури, для латання податкових дір.

Та й цього мало. Замок обернено початково на готель, а згодом віддано на вжиток якомусь клюбові, аж поки опустілий заснув він казковим сном до 1939 року.

Випадкові туристи почали цікавитися особливою будівлею, що дрімала, зачарована байдужістю і тупоумністю міста. Відвідувачів щораз більше прибувало, і спритні радні додумалися, що замок міг би приносити прибутки, якби привернути йому, хоч приблизно, колишню велич і красу.

Так почалося скуповування розграбаних цінностей, розуміється за подвійну ціну. Декоратори, тапіцери, столярі, електромонтери понаправляли заподіяні шкоди, і Каса Лома під плащиком мистецької і історичної атракційности смокче тепер від численних туристів рівноатракційні доляри.

Ви хвалилися Світовою Виставкою, та вона, мов перелітна птаха, сьогодні у Вас, завтра в Монтреалі, післязавтра в Токіо, чи Парижі. Минулого року канадійські доляри щедро переплили до Ваших калиток, та Ви нам їх повернете в 1967-му році, і ми знову вирівняємо позиції.

Проте, наша щорічна канадійська виставка (серпень-вересень) має свою традицію і атракційність і теж стягає туристів чи не з цілого світу. Сама ж виставкова площа, з прекрасними вічноквітучими квітами, розташована над самим озером Онтаріо, це — гордість і краса Торонта.

Погляньмо на Ситі Гол, запроєктований фінським архітектом Вільйо Ревеллом, переможцем на міжнародному конкурсі 1958-го року. Вирізнений за найбільш оригінальний в концепції, коштував нам 31 мільйон долярів, без коштів умеблювання. Самі меблі поїли біля 800 000 долярів, а колотнеча за те, котра мебльова фірма має виконати замовлення, тягнулася понад 6 тижнів.

Святкування Січневих Роковин в повіті Нессо, Лонг Айленд

Відділ УККА в Гемпстеді, поширюючи свою працю поза обсяг міста Гемпстеду, від кількох літ став централею цілого повіту Нессо. Вже від 10 років день 22-го Січня проголошується Днем Української Незалежности в Гемпстеді, а від кількох літ в столиці повіту Меніолі та цілому повіті Нессо.

Цього року Відділ зробив ще один крок вперед і добився проголошення Дня Української Незалежности ще в одному місті повіту Нессо, а це в Ойстробей.

5-го січня староста повіту Євген Нікерсон прийняв у своєму бюрі численну українську делегацію під проводом Управи Відділу в особах: І. Сельський, Ю. Гураль, В. Атляс, С. Небожинський, Ю. Дранса, М. Курчак та отців парохів українських церков: о. Іванюк і о. Квартуччі. В їх приявності староста підписав Проклямацію Дня Української Незалежности та прийняв прапор український для вивішення його на повітовому будинку.

13-го січня начальник міста Гемпстеду п. Ралф Кейзо прийняв таку ж українську делегацію під проводом М. Курчака, В. Пишимухи, Ю. Гураля і Я. Сидора і видав проклямацію про святкування Дня Української Незалежности в Гемпстеді в дні 22-го січня.

21-го січня начальник міста Ойтробей прийняв таку ж делегацію і перший раз в цьому місті проголосив день 22-го січня Днем Української Незалежности та дав доручення вивісити на ратуші в той день український прапор.

Управа нашого відділу задумала поширювати цю акцію на дальші міста повіту, а то й на сусідній повіт Софолк.

З нагоди цих Великих Річниць відділ влаштував Святочну Академію 23-го січня в авдиторії Волнат-Стріт школи Юніондейл-Гемпстед.

В програмі Академії взяли участь: п. Ю. Гураль — — вступне слово, С. Небожинський — відчитання IV-го Універсалу й Акту Злуки, Деніс Марусевич — 11-літня артистка американських сцен — сольоспів (дві пісні), акомпаніював її батько п. Ст. Марусевич, тріо старших пластунок „Орликівок" (дві пісні) Д. Плетенецька, Г. Сенчишин і Б. Захарія, та пл. новак Богдан Курчак — деклямація. Реферат по-українськи виголосив представник Централі з Ню Йорку мґр І. Базарко. Академією проводив п. Ю. Дранс.

В наших святкуваннях замітне було те, що у всіх трьох містах протягом цілого наступного тижня у вестибюлах тих же адміністраційних будинків, що з них повівав український прапор 22-го січня, була влаштована виставка, присвячена тим подіям. На столиках, чи то в коридорних стінних вітринах, стояли українські прапори, біля них проклямації та знимки передачі прапору, а довкола книжки в англійській мові про україну та згадані події.

Крім цього кілька соток пресової нотатки — короткий, односторінковий огляд обставин і значення 22-их Січнів по-англійськи, призначений для відвідувачів.

Ці виставки викликали зацікавлення у принагідних відвідувачів, які, читаючи ці короткі нотатки, що їх написав пан Ю. Дранс, познайомлювалися ближче з українською проблемою.

М. Курчак

Сиракюзи, Н. Й.

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТИ И СОБОРНОСТИ

Старанням місцевого Відділу УККА відзначено в нашій громаді в дні 23-го січня роковини Державности і Соборности України.

В цьому дні в українських церквах обох віроісповідань відслужено Богослужби в намірені українського народу. Молодь Пласту і СУМА з'явилася на Богослуження у своїх одностроях і з прапорами.

Вечором в УНДомі відбулась святочна Академія, на яку прибуло, мимо великого снігового буревію досить чисельно наше громадянство. Снігові завії перешкодили тільки в цьому, що не прибув з Боффала головний промовець, п. І. Чмола, якого в останній хвилині заступив п. З. Мягкий, який прочитав відповідний до обставин нарис.

Полковник Ю. Ківерчук говорив про велич двох історичних дат, а на тлі його промови маленька Марта Шаран чудово продеклямувала поезію, яка в поетичній формі доповнювала думки промовця.

Відрадним явищем було те, що в Академії взяли активну участь усі три молодечі організації, а то: Пласт (О. Кравс — деклямація), СУМА виступив з національними танками і ОДУМ (Н. Новохадько — деклямація).

Чоловічий хор „Сурма" під мистецьким проводом п. З. Мягкого відспівав кілька пісень. І в доборі поодиноких пісень і у їхньому виконанні — хор вив'язався із свойого завдання гарно. Академію закінчено відспіванням національного гимну.

На маргінесі святкувань 22-го січня, треба ще відмітити, що українська делеґація відвідала під проводом голови Відділу УККА, мґр М. Рубіля посадника міста і начальника повіту, які підписали відповідні проклямації з нагоди річниці української незалежности.

В дні 22-го січня на домах українських установ повівали українські національні прапори.

—М. С.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Королева краси українського Лос Анджелесу

На знимці зліва направо: Лариса Плаван — принцеса, Соня Березовська — королева і Мартуся Людкевич — принцеса.

Південна Каліфорнія завжди відзначалася урочистостями і святкуваннями, які сягали своїми традиціями в історичне минуле цієї країни еспанських донів, як також і новими урочистостями, які вже увійшли в традицію наших часів.

Щороку з'їжджаються відвідувачі з інших стейтів, а то і країн, подивляти параду рож в Пасадені, і подивляти красунь з різних країн, які прибувають сюди на вибір „міс інтернешенел" в Лонґ Бічі.

Вибрана із вибраних красуня, так би мовити королева краси, лишається на цілий рік репрезентувати красу світового жіноцтва.

І тут виринула в декого думка зпосеред наших каліфорнійців, а чому ж би і нам не мати своєї королеви краси українського Лос Анджелесу. Приступлено до старанної підготови зреалізувати ту ідею, що й сталося 2-го жовтня минулого року стараннями Т-ва Акторів Української Сцени при УКО в Лос Анджелесі, під час перших осінніх вечерниць в залі авдиторії УКО. Рішенням жюрі в числі якого були: голлівудський актор П. Михайло Мазуркевич, акторка української сцени п-і Марія Шумська, режисер Борис Ґрінвальдт, доктор Снилик, артист — маляр Баляс та відомий громадський діяч п. Новак Микола, вибрано на королеву активну громадську діячку вродливу панну — Соню Березовську.

На першу принцесу обрано панну Мартусю Людкевич, активну в українськім балеті, на другу принцесу акторку панну Ларису Плаван, яка завершила нашу вродливу трійку.

Панною вечора проголошено вродливу і здібну балерину панну Ґретхен.

Присутні були захоплені щирою атмосферою вечора, який розпочався мистецькою програмою високого рівня. Відзначити треба зокрема солістів: п-і Е. Ґрінвальдт, п-і М. Мелентьєву і пана П. Марцініва, котрі своїми піснями перенесли кожного в чарівну країну київських пахучих каштанів і вічно усміхненого Стрийського Парку у Львові. Акомпаніював п. Вірко Балей.

Танцювальна група І. Ерґліс - Смальцівна своєю динамічною красою та високим рівнем, під настроєвий сольоспів А. Рудника, захопила кожного. Виконавців програми нагороджувано спонтанними оплесками.

Опівночі почулися врочисті звуки королівського маршу і врочисто проголошено Королеву і Принцес. По червоним килимі входили принцеси, щоб перед символічним троном зустріти Королеву. І от увійшла Королева. Присутні не вгаваючи нагороджували її рясними оплесками. Мистецький керівник ТАУС і сеньйор української сцени, режисер Б. Ґрівальдт вложив на голови Королеви і Принцес корони.

В охороні „почесної" ескорти панів, Королева та Принцеси проходили через залю, щоб засівши на трон, дати змогу працювати фотографам.

Вечір був настроєвим і дав усім задоволення, дякуючи організаторам. Хай цей почин увінчається в майбутньому ще кращим успіхом.

С. Ш.

Клівленд, Огайо

УСПІХ ХОРУ „ПРОМЕТЕЙ" ІЗ ТОРОНТА

20-го лютого відбувся тут в авдиторії Парма Сіньйор Гайскул під патронатом Українського Хору ім. Т. Шевченка великий концерт Хору „Прометей" з Торонта, Канада викликавши справжній ентузіязм численно зібраної української громади (1 500 осіб). Виконуючи новий, багатий репертуар, хор дав зразки нашої церковної музики, творів Воробкевича, Людкевича й Лисенка, наших народних пісень та новітніх українських композицій Ю. Мейтуса та П. Майбороди.

Цей, близько 60-членний, мужеський хор, складається з добре вишколених співаків, як теж має першорядних солістів. Диригент хору мґр Василь Кардаш, виявив себе майстерним керівником групи високої кляси, якій клівлендська публіка не жаліла теплих і бравурних оплесків. За вийнятком трьох церковних пісень а капелля, всі твори виконував хор при фортепіяновому супроводі, який був у знаменитих руках Марти Кравців - Барабаш. Гураганними оплесками нагороджено виконання „Пісні про Дніпро", муз. П. Майбороди.

Танцювальний Ансамбль „Верховинці" під професійним керівництвом Василя Сонича збагатив програму граціозним виконанням „Гуцулки" та „Гопака" у зміненому стилю. У проміжках між окремими частинами концерту виступав у ролі Гриця Зозулі — Володимир Довґанюк, який своїми пародіями на злобу дня підніс високо температуру задоволеної публіки.

— К —

Лист з Німеччини

„Ми дуже цінимо оцю Вашу прихильність до нас, бо завдяки Вам ми сплатили свою заборгованість за минулі місяці, і зможемо продовжувати навчання (хоч доривочно) в наступному місяці.

Ми маємо в себе ту незручність, що вчителеві доводиться роз'їздити по околицях Равенсбурґу в промені 100 клм., бо наші залишенці розкидані в терені по одній-дві родини. Є лиш одно таборове скупчення біля Лавпгайму, 65 кілометрів від Равенсбурґу. Учитель не дістає жодного гонорару за свою працю, працює безкоштовно, щоб простелити нашому підростаючому поколінню шлях до пізнання своєї Батьківщини, її культури, її духових цінностей.

В нас українські родини, де треба навчати українознавства не лиш дітей, а й батьків. Всякими способами доводиться гальмувати денаціоналізацію ..."

Це уривок листа, що прийшов з Німеччини. Прийшов на адресу п-і Лариси Музички, впорядниці гуртка пластових юначок „Конвалії" в Кентоні, Огайо. Цей гурток під проводом та за ініціятивою гурткової Катрусі Стасюк знайшов колись то у „Свободі" адресу школи в Равенсбурґу та зібрав зі своїх дитячих дрібних ощадностей 50 долярів, щоб допогти в міру своїх сил.

І це вони дістали такого листа. Автор його (а підписаний там теж і представник Батьківського Кружка) певно не призначував його на що інше, як лиш до альбому-хроніки цього гуртка. Але своїм змістом лист заслуговує на щось більше, та на ширший круг читачів.

Бо важно й обов'язково усвідомити собі всім нам, що рівночасно з нами живуть люди такого великого ідеалізму, що готові безкорисно посвячувати свій час і сили у постійних роз'їздах, щоб лиш вдержувати неперервною нитку злуки поміж дітьми і їх далекою небаченою Ватьківщиною. Чи ж нема в тому чогось від величі місіонарської праці?!

І чи не варто собі уявити картину, яка для якоїсь частини наших земляків є сумною дійсністю: школа без приміщення, навіть без сталого місця осідку; школа, що навчання в ній продовж наступоного місяця залежить виключно від доброї волі якихось зовсім незнайомих людей з-поза океану. Чи не накличе ця картина деяких думок у нас?

І друге — неменше гідне прилюдного відома, це те, що саме знайшлися дівчатка, які, незважаючи на свій молодий вік, зрозуміли, що пора й місце їм тут діяти. Що зуміли ділом доказати наскільки дорогі їм ці скарби української культури, які вони можуть тут без труднощів пізнавати. І забажали, щоб їх далекі подруги за океаном теж не осталися без цих скарбів...

Наше діло було подати тут тільки фактичний матеріял. Наш обов'язок — бо ж світло не світять на те, щоб його ховати під міркою!

А віримо, що відповідні висновки зробить кожен читач сам. Йдуть бо місяці за місяцями, а школа в Равенсбурґу, і багато подібних українських шкіл в Европі мусять продовж них далі якось вчити дітей...

Н. М.

РОЗПОВІДАЄ ПРО УКРАЇНУ

Ашленд, Міннесота. — Теодор Луців, учитель середньої школи в Айрон Рівер побував з кінцем попереднього року в Україні разом із своєю ріднею. Повернувшись, він помістив в ашлендському щоденнику декілька статтей, в яких описав важке життя українців під совєтською окупацією. Крім того проф. Луців виголосив багато доповідей про Україну в різних місцевих організаціях. Як подає „Ашленд Дейлі Пресс", в останньому тижні Теодор Луців захворів і мусів перейти у лікарню.

ДЛЯ ОХОРОНИ ПЕРЕД ПІДСТУПНИМИ НАПАДАМИ комуністів у В'єтнамі, цей американський вояк снує перегороду з колючого дроту довкола одної із американських військових баз біля міста Да Нанг у Південному В'єтнамі.

НОВІ КНИЖКИ

КНИЖКА ПРО МАТІР ПРИРОДУ

(Софія Парфанович: „У лісничівці", Дітройт, 1966 ст.183)

Хто знає природу не зверху, а з середини, той її любить і відчуває. Чудово змалювали природу та її дітей - тварин такі майстри, як Р. Кіплінґ, Д. Лондон, Сеттон Томпсон, а в українській літературі — Василь Кархут. До тієї літератури належить і збірка оповідань „У лісничівці" — Софії Парфанович. Книжка появилася другим накладом, тому варто її пригадати загалові читачів.

У 14 оповіданнях, поєднаних здебільша тою самою сценою (лісничівка) і задніми кулісами (карпатський ліс), змальована низка чотириногих і крилатих персонажів — сарен, лисиків, борсуків, їжачків, дятлів, ластівок, папужок, а також собак. Це не звичайні собі описи життя і звичок тварин, що попали в людське життя, а літературно цікаво опрацьовані також з психологічного погляду картини, сперті на реальних спостереженнях. У спокійно - лагідній розповіді, закрашеній то тонким гумором, то щирим чуттям, авторка змальовує своїх героїв-тварин з людської точки погляду, пояснюючи дотепно їх поведінку мотивами психіки людини. Це особливо подобається дітям, хоч книжка написана для всіх. Недарма деякі тваринні персонажі збірки мають людські імена — Танька, Максим і Клим, навіть такі шанобливі, як Ілля Данилович.

Передмова до першого видання цієї збірки (з 1954 р.) говорить про „інтимне тепло, добробут і любов", що спливають на нас при лектурі цієї гарної книжки, про красу природи українського Підкарпаття (Бойківщини) та її дітей. Тематика цих оповідань, написаних приступним образним стилем і простими прозорими реченнями, зводиться до таких основних мотивів, як непереможна тяга до життя на волі, материнська любов, інстинкт боротьби і самозбереження, кмітливість та „інтеліґентність" тварин і їх вдячність та прив'язання до тих, що творять їм добро. Тут показана зустріч людини з природою і намагання людини внести в ці взаємини якнайкращу гармонію. Книжка, овіяна настроєм гуманности, вчить любити природу, спільну матір для всіх.

Описи, що переплітаються з акцією, бувають переважно статичними компонентами розповідного твору. Однак цього не помічуємо в збірці Парфановичевої. Описи виконані тут короткими штрихами, вся природа повна життя, вона часто оживлена: дуби думають, як мудреці, вітри збиткують, як пусті хлопці, зима їде на кришталевім возі, весна сидить на престолі з квітів і випускає пташок з рукава своєї киреї, а осінь орошує золото-червоними краплями сизу зелень отав. Тут гарні оригінальні картини лісу, кожна інша в залежності від пори дня, сезону, погоди, навіть ґатунку дерев. Тут чимало картин, дійсно поетичних.

Збірку доповнює тематично з нею пов'язане цікаве оповідання про лісового ловця-чиґуна (равбшіца) Дмитра та про „лукавого вужа", де показана непереможна вітальна сила навіть у рослин. Це доказ, що авторка навіть з філодендрона може зробити цікавого літературного героя.

Книжка багата на літературні й виховні вартості, варт того, щоб її видали другим накладом.

Р. Завадович

Посмертні згадки

ВОЛОДИМИР ГОЄВИЧ, довголітній член Т-ва Євгена Коновальця, Відд. 423 УНС в Шикаґо, помер 13 лютого 1966 р. по короткій, важкій недузі на 53-му році життя. Залишив в глибокому смутку дружину Ольгу, сина Юрія, доньки Любу і Марту та 4 внуків. Похорон відбувся 16 лютого 1966 р. при участи родини, численних приятелів, знайомих та членства 423-го Відділу УНС.
Вічна ому Пам'ять!
Управа Відділу

АПОЛЬОНІЯ ХАЦЕВСЬКА з дому Яцьків, членкиня 76 Відд. УНС в Ньюарку, Н. Дж., несподівано померла дня 18 січня 1966. Покійна родом з Кизлова, пов. Бережани, Зах. Україна. Полишила в глибокому смутку мужа, дві замужні доньки, 3 сестри і брата в Україні. Похорони відбулися 21 січня 1966 з пох. заведення Литвин — Литвин до укр. католицької Церкви св. Івана Хрестителя, а відтак на цвинтар Брама до Неба.
Вічна Їй Пам'ять!
В. Салабун, секр.

МАРІЯ МАДАЙ, членкиня Братства св. Михаїла 85 Відд. УНС, Гецлетон, Па. померла дня 20 грудня 1965. Покійна родом зі села Кунячів, пов. Ярослав, Зах. Україна. Полишила у смутку мужа Василя і 4 синів Андрій, Василь, Іван і Михайло, 2 доньки —Марію і Анну, 13 внуків і 2 правнуків.
Вічна Їй Пам'ять!
Управа Відділу

МИХАЙЛО ДОПІЛКА, член Т-ва ім. Богдана Хмельницького, Відд. 137 УНСоюзу в Вест Істон, Па., помер по довшій недузі 10-го лютого 1966 р. на 68 році життя. Походив з села Рівня, пов. Лісько Зах. Україна. Прибув до Америки 1949 року. Полишив родину за котрою дужи тужив, котра переживає на Україні, в Дрогобицькім повіті. Дружину Катерину, 2 доньки Марію і Анну, 2 сини Иосифа і Івана. Покійний був щирим жертводавцем на церкву, катедру, на народні цілі та постійним платником Укр, Конґресового Комітету. Похорон відбувся 15-го лютого, з похоронного заведення до Укр. Кат. Церкви св. Духа а відтак на парохіяльний цвинтар при участі родини, членів Тов., участі родини, членів Тов.,
Вічна Йому Пам'ять!
С. Колодруб, секр.

АННА СНЯДАНКО, довголітня членка відділу св. Петра і Павла ч. 220 в Шикаґо, померла 8 січня 1966 р. по довшій недузі. Покійна народилась 8 березня 1893 року в селі Мацьковичах, Західня Україна. До Америки приїхала 1911 року і включилась відразу активно в церковне і громадське життя. Ціле своє життя утішалась великим респектом і пошаною своїх приятелів. Покійна була примірною господинею та взірцевою матірью своїм дітям. Залишила в смутку мужа Пилипа, чотирьох дітей та численних внуків та правнуків. Похорон відбувся із похоронного заведення п. Роздільського на цвинтар св. Миколая при численній участі рідні, приятелів та членів Братства св. Петра і Павла, до якого належала.
Вічна Їй Пам'ять!
І. Мелінишин, секретар

СТЕПАН ДАНИЛИШИН, — член Т-ва „Український Народний Дім", 316 Відділу УНСоюзу в Рочестері, помер 1-го лютого 1966 р. на 75 році життя. Покійний роджений 1889 р. в селі Руда, Рогатинського повіту, Зах. Україна. Вступив до Т-ва і УНСоюзу 1915 р. і весь час, до кінця свого життя, був активним членом Т-ва. Покійний полишив дружину Анну і сина Михайла. Похорон відбувся в суботу 5-го лютого при участи родини, знайомих і членів Т-ва. Тлінні останки покійного поховано на цвинтарі Holy Sepulchre Cemetery.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа Т-ва

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 5-го БЕРЕЗНЯ 1966 р.

БРУКЛИН, Н. Й. Місячні збори Т-ва Б. Хмельницького — 158 Відділ УНСоюзу о год. 8-ій вечерром в залі Укр. Нац. Дому при 216-218 Гренд Стріт. Управа просить вплачувати вкладки найдалі до 25-го кожного місяця. — Юрій Сокол предсідник, Петро Дубовецький секретар.

БАЙОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Тараса Шевченка — 281 Відділ УНСоюзу о год. 6-ій вечером в залі УНДому при 35-37 23-тя вулиця. В програмі зборів вибір делегатів і їх заступників на Конвенцію в Шикаґо. — М. Волошин секр.

СУБОТА, 12-го БЕРЕЗНЯ 1966 р.

ШИКАҐО, Середній Південь: Місячні Збори Братства св. Арх. Михаїла — Відділ 157 УНС о год. 7 вечером в залі при 1923 Вест 51 вул. На порядку нарад: кампанія за приєднування членів, влаштування забави і пікніку, та інші важливі справи і тому проситься членів прибути численно на ці збори. — Управа.

НЮАРК, Н. Дж. Звичайні місячні збори Т-ва ім. М. Грушевського — 219 Відд. УНС о год 7 веч. Проситься всіх членів прийти і вирівняти свої вкладки. Збори відбуваються при 675 So 19 вул.. о. Н. Харищак, предсідник, М. Юров, секретар.

ШИКАҐО, Ілл. Збори 220 Відділу св. Петра і Павла о г. 7:30 веч. в приміщенні Союзового Дому. На зборах крім збирання вкладок будуть обговорені важні передконвенційні справи. В неділю 20 березня о год. 2:30 попол. буде зроблена спільна знимка відділу до конвенційної книги. Проситься всіх членів прибути до Союзового Дому в тій цілі.
Петро Гут, предсідник,
І. Мелінишин, секретар.

НЕДІЛЯ 13-го БЕРЕЗНЯ 1966 р.

МОНЕССЕН, Па. Місячні збори членів відд. 338 о год. 1-ій по пол. в українській залі на 2-ій вулиці 213 Скунмекер Евню. Проситься членів прийти і заплатити свою місячну вкладку, а довгуючих членів проситься вирівняти свої довги.
Павло Янковський, предс.
Микола Куць секретар.

КЛЕВЕЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва ім. Івана Франка — Відд. 334 УНС в 1-ій год. по пол. в Укр. Нар. Домі при Вест 14-тій вул. Проситься членів взяти численну участь і вирівняти свої вкладки.
Н. Задерецький, предсід.
Іван Холодний, рек. секр.
Стефанія Бохонок, фін. секретар.

КЛІВЕЛЕНД, Огайо. Місячні Збори Бр-ва св. Василія Великого — 364 Відд. УНС о годині 2-ій по пол. в Укр. Нар. Домі, 3161 Іст 93 вул.
Управа Відділу

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Тов. Запорожска Січ — Відд. 367 УНС о год 1.30 по пол. в Укр.-Амер. Клюбі. Прохаємо членів явитися й вирівняти свої залеглі вкладки.
Ю. Кушнір, голова.
Т. Песько, касир.
В. Попович, секретар.

НЕДІЛЯ 20-го БЕРЕЗНЯ 1966 р.

НЮ БРУНСВІК, Н. Дж. Подаємо до відома тим членам котрі із ріжних причин немогли бути на Річних Зборах, Відділ 315 із Меточина, котрий злучився із 353-тим Відділом із Ню Брунсвіку, на Річних Зборах в дні 23 січня в Укр. Кат. залі при 21 Гільден стріт в Ню Брунсвік, Ню Дж. В тім самім дні перевибрано старий уряд 353 Відділу на 1966 рік. Потім вибрано делеґата на 26-ту Конвенцію УНС — Николая Василюка, а заступником професора Василя Григоренк.а. Управа: інж. Павло Грабович — предсідник, Михайло Семчишин — касир і Николай Василюк — секретар. Рівночасно проситься членів приносити вкладки що 3-тя неділя в місяці на понижчу адресу: N. Wasyluk, 276 Hale St., New Brunswick, N.J.
Управа 353 Відділу

ПАНКІН, Па. Управа Братства св. Григорія, — 24 Відд. УНС подає до відома, що на річних зборах вибрано Уряд на 1966 р. в такому складі: предсідник — Никола Щур, секретар — Стефан Щур, заст. секр. — Марія Томас.
Місячні збори відбуваються 2-га неділя в місяці в домі при 223 Норт Голана Евню.
Управа Відділу

ТАРЗАН, ч. 5 583. Горили проти Тарзана!

— Ви мусите слухати переможця в бою! — заявив хитро Тарзан. — Він є вашим імператором...

Але горили догадалися його хитрощів — Він старається нас збаламутити! — гаркнув один із них. — Беріть його!

Розлючені мавпи зібрали негайно свою силу і напали на нещасних компаньйонів. Вони були в пастці!